

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Bedřicha v právní věci žalobce: **DINERO INVEST s.r.o.**, se sídlem v Olomouci, Sokolská 584/11, zastoupeného JUDr. Karlem Vítkem, advokátem se sídlem v Olomouci, Dobrovského 1157/25, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí ČR** se sídlem v Praze 10, Vršovická 1442/65, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 3. 2015, č.j. 293/580/15, 11999/ENV, sp.zn. 000372/A-10

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**

- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného, kterým změnil ve výroku 1) text „*ve stanovené lhůtě*“ a nahradil ho textem „*prokazatelně ke dni 17. 3. 2014*“ a ve zbývající části potvrdil rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Ostrava, ze dne 22. 10. 2014, č.j. ČIŽP/49/OOP/SR01/1404582.013/14/VHP, jímž byla žalobci uložena pokuta za porušení zákona o ochraně přírody a krajiny ve výši 50.000 Kč a uložena povinnost nahradit náklady správního řízení paušální částkou 1.000 Kč.

Žalobce spatřuje pochybení žalovaného v tom, že bylo Statutárním městu Ostrava přiznáno účastenství v řízení o správním deliktu žalobce. Má za to, že účast obce ve správním

řízení nelze dovozovat z ustanovení § 71 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ale v případě chybějící obecné procesní úpravy řízení o jiných správních deliktech je nutné vycházet ze zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích a ze zásad trestního práva. Dále žalobce tvrdí, že přítomnost subjektu, kterému nepřísluší právo účastníka, pocituje jako újmu zejména proto, že se jedná o neveřejné správní řízení trestněprávní povahy, kdy je tento subjekt informován o průběhu řízení a o sankcích v něm udělených.

Dále žalobce namítá, že správní orgán nebral v potaz, že řízení o správním deliktu jako řízení trestněprávní povahy je ovládáno zásadou vyšetřovací a nepostupoval podle ustanovení § 3 správního řádu tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Dle žalobce žalovaný jednal nezákonně, když nevyslechl svědka navrženého žalobcem, a to společnost KSSS Energy s.r.o. a spokojil se s důkazem listinou, spočívající ve vyjádření společnosti KSS Energy s.r.o. Případný výslech svědka by měl dle žalobce zásadní význam na objektivní zjištění stavu věci.

Žalobce nesouhlasí s tím, že si správní orgán neopatřil v souladu se zásadou oficiality kolaudační souhlas, kterým bylo povoleno užívání stavby Fotovoltaické elektrárny Radvanice a protokol ze závěrečné prohlídky ze dne 19. 8. 2010. Tyto doklady by dle žalobce v souladu s ustanovením § 3 správního řádu taktéž přispěly ke zjištění stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalobce se domnívá, že rozhodnutí o povolení kácení dřevin a uložení náhradní výsadby tvořilo podkladové rozhodnutí k veřejnoprávní smlouvě o provedení stavby č. 108/2009 uzavřené mezi Statutárním městem Ostrava, Úřadem městského obvodu Radvanice a Bartovice a stavebníkem – společností HOPR GROUP s.r.o. a že rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, odboru ochrany životního prostředí, ze dne 28. 12. 2009 nebylo vydáno izolovaně, ale za účelem výstavby Fotovoltaické elektrárny Radvanice. Dle žalobce byla při kolaudačním jednání řešena otázka kácení dřevin a případná náhradní výsadba. Domnívá se, že v kolaudačním souhlasu či v protokolu ze závěrečné prohlídky mohla být společnosti KSS ENERGY s.r.o. uložena náhradní výsadba.

V následující žalobní námitce žalobce poukazuje na nesprávné posouzení rozhodnutí o povolení kácení dřevin a o náhradní výsadbě ze strany správních orgánů jako rozhodnutí „in personam“. Dle žalobce se jedná o rozhodnutí „in rem“ a tudíž na základě ustanovení § 73 odst. 2 správního řádu přešla povinnost k náhradní výsadbě na nového vlastníka pozemku, tedy na společnost KSS Energy s.r.o., a to z důvodu, že tato společnost je jak vlastníkem pozemku, tak i stavebníkem a investorem stavby, pro jejíž účely bylo kácení prováděno. Z písemného vyjádření společnosti ze dne 15. 9. 2014 vyplývá, že tuto povinnost akceptuje. Žalobce trvá na tom, že pro práva a povinnosti vyplývající z rozhodnutí o kácení dřevin a náhradní výsadbě je rozhodujícím vlastnické právo k pozemku, na němž má ke kácení a výsadbě dojít. Na podporu své námítky uvádí, že ze soukromoprávního hlediska jsou rostliny součástí pozemku a při jejich výsadbě se z rostlin jako samostatných věcí stává součást pozemku. Dále žalobce poukazuje na účel právní úpravy režimu náhradní výsadby, kterým je náhrada ekologické újmy. Pokud by bylo rozhodnutí „in personam“, jak tvrdí žalovaný, tak by v případech, ve kterých by adresát rozhodnutí ve fázi po provedení kácení a před uplynutím lhůty pro provedení náhradní výsadby jako právnická osoba zanikl či jako fyzická osoba zemřel, zůstala by povinnost nesplněna, aniž by přešla na právního nástupce. A to i v případech, že by ostatní práva spojená s vlastnictvím pozemku přešla na právního nástupce.

Žalobce nesouhlasí ani s výší uložené pokuty. Tvrdí, že s ohledem na míru závažnosti protiprávního jednání a na újmu způsobenou přírodě a krajině je pokuta nepřiměřeně vysoká. Správní orgán nezohlednil skutečnost, že žalobce není od roku 2010 vlastníkem pozemku, že

kácení a následná výsadba souvisejí s investiční akcí společnosti KSS Energy s.r.o. ani fakt, že při provádění místního šetření dne 25. 7. 2014 byl pozemek v prokazatelně špatném stavu. Na závěr žalobce uvádí, že po něm nelze spravedlivě požadovat, aby před provedením výsadby změnil špatný stav pozemku, jehož není vlastníkem a není mu ani známo, jakým způsobem by měl realizovat výsadbu na cizím pozemku.

Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný nejprve uvádí, že správní orgán I. stupně skutečně přiznal Statutárnímu městu Ostrava postavení účastníka řízení podle ustanovení §27 odst. 3 správního řádu ve spojení s § 71 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny. Připouští, že vzhledem k absenci obecné právní úpravy účastníků řízení pro jiné správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob by se mělo postupovat analogicky podle přestupkového zákona, avšak ani v případě, že by bylo postavení účastníka řízení Statutárnímu městu Ostrava přiznáno neoprávněně, nezakládalo by to nezákonnost rozhodnutí prvostupňového správního orgánu.

Žalovaný dále uvádí, že prvostupňový správní orgán sice neprovedl navrhovaný důkaz svědeckou výpovědí, ale provedl důkaz listinou, který může mít stejnou vypovídací hodnotu jako žalobcem navržený důkaz svědeckou výpovědí. Otázky, které správní orgán společnosti KSS Energy s.r.o. položil písemně formou žádosti č. j. ČIŽP/49/OOP/SR01/1404582.008/14/VHP, vycházely z žalobcova návrhu. Dále žalovaný uvádí, že žalobce v průběhu správního řízení formu ani obsah důkazu listinou nikterak nerozporoval.

K námitce žalobce, dle níž správní orgán neopatřil všechny doklady důležité pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to kolaudační souhlas, kterým bylo povoleno užívání stavby Fotovoltaické elektrárny Radvanice a protokol ze závěrečné prohlídky ze dne 19. 8. 2010, žalovaný uvádí, že okolnosti, které by mohly být v rámci dokazování zjištěny, by sice vedly ke zjištění úplného stavu věci, avšak nedisponují relevantní vypovídací schopností a skutečností, k jejichž ověření nebo vyvrácení byl navržen, už byly ve správním řízení ověřeny či vyvráceny.

Žalovaný dále trvá na tom, že rozhodnutí o povolení kácení dřevin podle ustanovení § 8 odst. 1 a uložení náhradní výsadby podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny je rozhodnutím in personam, zavazujícím pouze osoby v něm uvedené. Uvádí, že pozemek pro realizaci náhradní výsadby jako kompenzace ekologické újmy vzniklé kácením dřevin nemusí být totožný s pozemkem, na němž byly dřeviny vykáceny a náhradní výsadba ani nemusí proběhnout na pozemku ve vlastnictví povinného subjektu. Určující je tedy povinný subjekt, nikoliv vlastnické právo k pozemku.

K výši pokuty dodává, že ze strany správního orgánu byly zohledněny všechny relevantní skutečnosti, mající vliv na její stanovení.

Soud projednal věc bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení k výzvě soudu nevyjádřili výslovný nesouhlas s tímto postupem. Má se tedy za to, že s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasili (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem soud zjistil následující podstatné skutečnosti.

Dne 2. 11. 2009 bylo podáním u Magistrátu města Ostravy, odboru ochrany životního prostředí zahájeno správní řízení ve věci povolení kácení dřevin na pozemcích p. č. 902, 904, 912 a 899/1 v k. ú. Radvanice za účelem realizace stavby Fotovoltaické elektrárny Radvanice. Dne 9. 12. 2009 bylo podání žalobcem doplněno o Veřejnoprávní smlouvu o umístění stavby č. 100/2009, uzavřenou Statutárním městem Ostrava, Úřadem městského obvodu Ostrava –

Radvanice a Bartovice, odborem výstavby, životního prostředí a vodního hospodářství (sp. zn. S-RaB/07304/09) dne 9. 12. 2009.

Dne 1. 12. 2009 provedl správní orgán šetření na místě samém, kde bylo zjištěno, že dřeviny, jichž se žádost o povolení kácení dřevin týká, rostou pouze na pozemcích 902 a 899/1 v k. ú. Radvanice. Na základě šetření na místě samém správní orgán povolil rozhodnutím č. 1335/09/OP, sp. zn. SMO/093951/09/OŽP/ST/10 ze dne 28. 12. 2009 v souvislosti se stavbou elektrárny kácení části dřevin a stanovil, že součástí stavby bude výsadba 2875 ks dřevin na pozemku p. č. 899/1 v k. ú. Radvanice podle projektu zástupce žalobce, Ing. M. K., a to nejpozději do dvou let od nabytí právní moci rozhodnutí, tedy do 30. 12. 2011. Jako součást uložené náhradní výsadby bylo stanoveno i ošetřování dřevin po dobu tří let od výsadby.

Dne 17. 3. 2014 bylo pracovníky ČIŽP provedeno inspekční šetření, týkající se splnění náhradní výsadby, při němž bylo zjištěno, že náhradní výsadba nebyla splněna. Na základě toho dne 7. 4. 2014 zahájil správní orgán I. stupně kontrolu plnění povinnosti spočívající v náhradní výsadbě, přičemž datum kontroly stanovil na 17. 4. 2014. Na to reagoval nejprve žalobce dne 10. 4. 2014 tím, že již není vlastníkem předmětných pozemků. Následně dne 15. 4. 2014 právní zástupce žalobce spolu s oznámením převzetí zastoupení požádal o odložení termínu konání kontroly o 3-4 týdny za účelem obstarání souvisejících dokladů a projednání věci s novým vlastníkem pozemků, společností KSS Energy s.r.o. Žádosti správní orgán vyhověl a stanovil termín kontroly na 20. 5. 2014.

Dne 19. 5. 2014 podal žalobce vyjádření k zahájené kontrole. Jeho součástí byla veřejnoprávní smlouva č. 108/2009 nahrazující stavební povolení uzavřená Statutárním městem Ostrava, Úřadem městského obvodu Ostrava – Radvanice a Bartovice, odborem výstavby, životního prostředí a vodního hospodářství a stavebníkem – společností HOPR GROUP a.s. (sp. zn. S-RaB/0135/09), kupní smlouva na pozemky mezi žalobcem a společností KSS Energy s.r.o. ze dne 31. 3. 2010, kupní smlouva na projekt Fotovoltaické elektrárny Radvanice mezi společností HOPR GROUP a.s. a KSS Energy s.r.o. ze dne 1. 4. 2010 a výzva k účasti na závěrečné kontrolní prohlídce ze dne 22. 7. 2010. Ve vyjádření žalobce uplatnil totožné námitky, jako v podané žalobě, zejména že rozhodnutí o povolení kácení dřevin a náhradní výsadby č. 1335/09/OP, sp. zn. SMO/093951/09/OŽP/ST/10 ze dne 28. 12. 2009 je rozhodnutí in rem a tudíž tato povinnost musela přejít na nového vlastníka pozemků. Na závěr žalobce tvrdil, že kontaktoval jednatele společnost KSS Energy s.r.o. a ta potvrdila, že se zmíněným rozhodnutím cítí být vázána.

Při kontrole dne 20. 5. 2014 právní zástupce žalobce oznámil, že má za to, že povinnost náhradní výsadby má splnit společnost KSS Energy s.r.o. jako právní nástupce žalobce a dále navrhl, aby byla zahájena kontrola společnosti nebo aby byla přizvána do probíhajícího kontrolního řízení a aby byla dotázána, zda povinnost náhradní výsadby splnila, či ji hodlá splnit. Správní orgán však v protokolu o kontrole vyhotovenému dne 29. 5. 2014 kvalifikoval jednání žalobce jako protiprávní jednání podle ustanovení § 88 odst. 1 písm. h) zákona o ochraně přírody a krajiny. Proti tomu podal žalobce dne 17. 6. 2014 námitky, kde opět zejména poukazoval na to, že výše zmíněné rozhodnutí o povolení kácení dřevin a náhradní výsadby je rozhodnutí in personam.

Dne 25. 6. 2014 zahájil správní orgán řízení o uložení pokuty žalobci za protiprávní jednání podle ustanovení § 88 odst. 1 písm. h) zákona o ochraně přírody a krajiny, kterého se měl dopustit tím, že ve stanovené lhůtě neprovedl náhradní výsadbu uloženou Magistrátem

města Ostravy rozhodnutím č. 1335/09/OP, sp. zn. S-SMO/093951/09/OŽP/10 ze dne 28. 12. 2009, na pozemku p. č. 899/1 v k. ú. Radvanice. Dne 25. 7. 2014 bylo provedeno ohledání na místě v rámci správního řízení o uložení pokuty za přítomnosti právního zástupce žalobce. Bylo zjištěno, že došlo k výsadbě cca 160 ks dřevin, další výsadba již zjištěna nebyla. Zároveň bylo zjištěno, že se na části pozemku nachází betonové panely, rozhrnutý stavební odpad, část pozemku byla pokosena, zbývající část bez údržby. Právní zástupce v rámci probíhajícího řízení navrhl výslech zástupce společnosti KSS Energy s.r.o. jako svědka za účelem zjištění, zda a kdy byla provedena náhradní výsadba. Správní orgán dne 25. 8. 2014 poslal společnosti KSS Energy s.r.o. žádost o sdělení informací, zda od doby nabytí předmětného pozemku až do dne doručení této žádosti byla provedena náhradní výsadba nařízená výše zmíněným rozhodnutím. Na to společnost reagovala sdělením ze dne 15. 9. 2014, v němž informovala správní orgán o výsadbě 300 ks keřů a dále že je smluvně zajištěna výsadba dalších cca 500 kusů keřů. V příloze byla zaslána též objednávka ze dne 26. 6. 2014, předávací protokol ze dne 21. 7. 2014 a daňový doklad č. 20140029 ze dne 31. 7. 2014. O sdělení dne 25. 9. 2014 požádal telefonicky právní zástupce žalobce a to mu ještě téhož dne správní orgán zaslal prostřednictvím datové schránky.

Dne 22. 10. 2014 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí č. j. ČIŽP/49/OOP/SR01/1404582.013/14/VHP, jímž uložil žalobci pokutu za správní delikt ve výši 50 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Správního deliktu podle ustanovení § 88 odst. 1 písm. h) zákona o ochraně přírody a krajiny se žalobce dopustil tím, že ve stanovené lhůtě neprovedl náhradní výsadbu 2875 ks keřů uloženou Magistrátem města Ostravy rozhodnutím č. 1335/09/OP, sp. zn. S-SMO/093951/09/OŽP/10 ze dne 28. 12. 2009, na pozemku p. č. 899/1 v k. ú. Radvanice. Dle správního orgánu se zcizením pozemku žalobce své povinnosti provést náhradní výsadbu nezbavil, neboť je subjektem, který o kácení požádal a kterému byla povinnost náhradní výsadby uložena rozhodnutím. Proti tomu podal žalobce dne 6. 11. 2014 odvolání. Odvolací námitky byly takřka totožné s námitkami žalobními. Dne 3. 3. 2015 vydal žalovaný rozhodnutí č. j. 293/580/15,11999/ENV, sp. zn. 000372/A-10, jímž změnil ve výroku 1) text „*ve stanovené lhůtě*“ a nahradil ho textem „*prokazatelně ke dni 17. 3. 2014*“ a ve zbývající části rozhodnutí potvrdil.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správními orgány obou stupňů z hlediska žalobních námitek, uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 soudního řádu správního).

Žalobce nejprve namítal, že Statutárnímu městu Ostrava nemělo být přiznáno postavení účastníka v řízení o správním deliktu žalobce a že účast obce ve správním řízení nelze dovozovat z ustanovení § 71 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny, nýbrž ze zákona o přestupcích a ze zásad trestního práva.

Městský soud dospěl k závěru, že správní orgány skutečně pochybily, pokud v řízení o jiném správním deliktu žalobce nepostupovaly analogicky dle ustanovení § 72 přestupkového zákona a přiznaly Statutárnímu městu Ostrava postavení účastníka řízení. Přitom soud vycházel z rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 7.8.2014, sp. zn. III. ÚS 641/14 a z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2013 č. j. 4 Ads 95/2013-103, které zdůrazňují, že řízení o správním deliktu je svým charakterem řízením specifickým, jehož jediným možným účastníkem, jehož práva nebo povinnosti mohou být tímto řízením, resp. vydaným rozhodnutím, bezprostředně dotčeny, může být pouze ten, kdo se tohoto správního deliktu dopustil, v projednávané věci tedy žalobce. Nejvyšší správní soud poukázal také na to, že

ustálená judikatura správních soudů u tohoto typu správních řízení nepřipouští účast dalších subjektů a za jediného účastníka označuje osobu, které má být uložena sankce.

Městský soud ale v tomto pochybení správních orgánů důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí neshledal, neboť má za to, že přiznáním účastenství Statutárnímu městu Ostrava nemohl být žalobce nikterak poškozen na svých procesních právech, když je navíc z obsahu správního spisu patrné, že Statutární město Ostrava v řízení v neprospěch žalobce žádným způsobem nevystupovalo. Námitku proto důvodnou neshledal.

Žalobce dále namítal, že správní orgán nepostupoval v souladu s ustanovením § 3 správního řádu, když nevyslechl jako svědka společnost KSS Energy s.r.o. a spokojil se pouze s písemným vyjádřením společnosti.

Podle ustanovení § 52 správního řádu není správní orgán návrhy účastníků vázán, avšak vždy provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.

Ze správního spisu je patrné, že žalobce v průběhu místního ohledání dne 25. 7. 2014 navrhl výslech statutárního zástupce společnosti KSS Energy s.r.o. jako svědka. Správní orgán I. stupně však namísto toho poslal dne 25. 8. 2014 společnosti KSS Energy s.r.o. žádost o sdělení informací č. j. ČIŽP/49/OOP/SR01/1404582.008/14/VHP, v níž se dotazuje, zda od doby nabytí předmětného pozemku od žalobce až do dne doručení této žádosti byla provedena výsadba keřových porostů specifikovaná v rozhodnutí Magistrátu města Ostravy č. 1335/09/OP, sp. zn. S-SMO/093951/09/OŽP/10 ze dne 28. 12. 2009. Dále vyzývá společnost, aby v případě realizace výsadby či její části předložila nákupní faktury, smlouvy o dílo či jiný doklad, který by svědčil o provedení výsadby. Na to společnost reagovala dne 15. 9. 2014 tak, že potvrdila výsadbu 300 ks keřů „*Ligustrum vulgare*“ a zaslala objednávku ze dne 26. 6. 2014, předávací protokol ze dne 21. 7. 2014 a daňový doklad č. 20140029 ze dne 31. 7. 2014. O sdělení dne 25. 9. 2014 požádal telefonicky právní zástupce žalobce a to mu ještě téhož dne správní orgán zaslal prostřednictvím datové schránky.

Soud konstatuje s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu 5 As 29/2009, že správní orgán sice není návrhy účastníků na provedení důkazů vázán, avšak vždy je povinen ve svém rozhodnutí vyložit, z jakých důvodů, zpravidla ve vztahu k hmotněprávním předpisům, které aplikoval a právním závěrům, k nimž na skutkovém základě věci dospěl, navržené důkazy neprovedl. V projednávané věci se žalovaný neztotožnil s odůvodněním ze strany ČIŽP, která pouze stručně konstatovala, že společnost KSS Energy s.r.o. má v obchodním rejstříku uvedeny dva jednatele a jelikož žalobce neoznačil, který z jednatelů má být vyslechnut jako svědek a navíc, že jeden z nich pochází z Prahy a druhý z Brna, spokojí se pouze s žádostí o sdělení informací. Žalovaný toto odůvodnění považoval za nemístné. Sám pak konstatoval, že ze sdělení společnosti je patrné, že provedla výsadbu 300 ks keřů *Ligustrum vulgare*, která je mimo další dřeviny nařízené k náhradní výsadbě uvedena v rozhodnutí Magistrátu města Ostravy č. 1335/09/OP, sp. zn. S-SMO/093951/09/OŽP/10 ze dne 28. 12. 2009. Mimo to společnost informovala správní orgán, že smluvně zajistila výsadbu dalších nejméně 500 dřevin do konce března 2015, a to v rámci rekultivace a ochrany před invazivní křídlatkou. Žalovaný pak uvedl, že důvodem akceptování tohoto způsobu provedení dokazování bylo, že otázky, které ČIŽP položila společnosti KSS Energy s.r.o. formou písemné žádosti, jsou shodné s obsahem návrhu žalobce a že žalobce měl možnost se s touto listinou seznámit, vyjádřit se k ní, případně zde uvedené skutečnosti zpochybnit, což ale neučinil. Dále pak uvedl, dle soudu velmi podstatnou skutečnost, a to, že výsadbu keřů tato společnost provedla v rámci rekultivace a ochrany před invazivní křídlatkou a nikoli jako

náhradní výsadbu dle rozhodnutí MMO č. 1335/09/OP ze dne 28.12.2009. Že se nejednalo o náhradní výsadbu je patrné i z toho, že k výsadbě došlo až více než 3 měsíce po zjištění protiprávního jednání inspekcí. Soud proto dospěl k závěru, že se žalovaný dostatečně v odůvodnění rozhodnutí o uložení pokuty vypořádal s tím, z jakého důvodu důkaz svědeckou výpovědí neprovedl, a proto ani tuto námitku důvodnou neshledal.

V další námitce žalobce vytýká správnímu orgánu, že si neopatřil v souladu se zásadou oficiality kolaudační souhlas, kterým bylo povoleno užívání stavby Fotovoltaické elektrárny Radvanice a protokol ze závěrečné prohlídky ze dne 19. 8. 2010. S touto námitkou bezprostředně souvisí i námitka žalobce, ve které poukazuje na nesprávné posouzení rozhodnutí o povolení kácení dřevin a o náhradní výsadbě ze strany správních orgánů jako rozhodnutí „in personam“, když podle žalobce se jedná o rozhodnutí „in rem“.

Při vypořádání těchto námitek soud vycházel ze zákona o ochraně přírody a krajiny, který v ustanovení § 9 odst. 1 stanoví, že orgán ochrany přírody může ve svém rozhodnutí o povolení kácení dřevin uložit žadateli přiměřenou náhradní výsadbu ke kompenzaci ekologické újmy vzniklé pokácením dřevin. Současně může uložit následnou péči o dřeviny po nezbytně nutnou dobu, nejvýše však na dobu pěti let.

Tímto rozhodnutím je rozhodnutí Magistrátu města Ostravy č. 1335/09/OP, sp. zn. S-SMO/093951/09/OŽP/10 ze dne 28. 12. 2009, kterým byla žalobci uložena povinnost provést náhradní výsadbu jako kompenzaci ekologické újmy vzniklé pokácením dřevin.

Žalobce namítá, že výše zmíněné rozhodnutí má být posuzováno jako rozhodnutí „in rem“, z čehož dovozuje, že povinnost k náhradní výsadbě měla přejít na nového vlastníka pozemku. Tuto námitku soud důvodnou neshledal, neboť z ustanovení § 9 odst. 1 vyplývá, že povinnost provést přiměřenou náhradní výsadbu může správní orgán uložit žadateli, kterým byl dle rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 28.12.2009 právě žalobce. Z uvedeného je patrné, že povinnost kompenzace ekologické újmy, která vznikla pokácením dřevin, se váže na osobu, která újmu způsobila a v tomto smyslu je výrok o uložení povinnosti náhradní výsadby a následné péče o ni, tak jak stanoví ustanovení § 9 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, svým charakterem rozhodnutím „in personam“. Rozhodnutím magistrátu byla povinnost provést náhradní výsadbu dřevin výslovně uložena žalobci a žalobce si proto musel být své povinnosti vědom. Taktéž si musel být vědom i toho, že je povinen tuto svou povinnost splnit. Pokud následně převedl vlastnictví k pozemku, na kterém měl výsadbu provést, na jinou osobu, bylo na něm, aby splnění povinnosti, která mu byla uložena, zajistil. V této souvislosti soud zdůrazňuje, že provedení náhradní výsadby ke kompenzaci ekologické újmy vzniklé pokácením dřevin je ve veřejném zájmu, když veřejný zájem na ochraně přírody a krajiny je výslovně upraven v ustanovení § 58 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny. Pokud by soud přistoupil na argumentaci žalobce, znamenalo by to, že by se každá osoba, které správní orgán uloží povinnost provést náhradní výsadbu dle § 9 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, mohla své povinnosti velmi snadno zbavit prodejem pozemku, což považuje soud za nepřipustné.

K obraně žalobce, že nemohl dostát své povinnosti, neboť přestal být vlastníkem pozemku, poukazuje soud na to, že i s touto situací zákon o ochraně přírody a krajiny počítá, a to v ustanovení § 84 odst. 1 písm. a), podle kterého může orgán ochrany přírody z vlastního podnětu nebo na návrh po provedeném řízení jím vydané rozhodnutí změnit, popřípadě zrušit, dojde-li ke změně skutečností rozhodných pro vydání rozhodnutí.

Došlo-li tedy na straně žalobce ke změně podmínek pro splnění uložené povinnosti náhradní výsadby, bylo opět pouze na žalobci, aby požádal o určení náhradního místa výsadby. Pokud by tak učinil a žádost o změnu rozhodnutí podal, měla by tato skutečnost zásadní vliv na posuzování jeho odpovědnosti, přestože náhradní výsadba v určené lhůtě provedena nebyla. Ke shodnému závěru dospěl i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 25.6.2014, č.j. 6 As 95/2014 – 13 (dostupný na www.nssoud.cz). Žalobce sám ani netvrdí, že by tuto žádost podal. Proto ani tuto námitku soud důvodnou neshledal.

Poslední žalobcová námitka směřovala proti výši uložené pokuty, když pokutu považuje za nepřiměřeně vysokou. Tento názor soud nesdílí, neboť dle ustanovení § 88 odst. 1 písm.h) zákona lze za nesplnění povinnosti náhradní výsadby podle § 9 uložit právnické osobě pokutu až do výše 1 000 000 Kč. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 50 000 Kč, tedy pokuta při dolní hranici zákonného rozpětí. Z obou rozhodnutí je patrné, že správní orgány hodnotily kritéria uvedená v ustanovení § 88 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny, tedy závažnost protiprávního jednání a rozsah hrozící nebo způsobené újmy ochraně přírody a krajiny. Podstatné pro uložení pokuty je, že žalovaný vyvolal existenci protiprávního jednání jako objektivní stránky zmíněného deliktu z toho, že žalobce neprovedl náhradní výsadbu ve lhůtě stanovené rozhodnutím orgánu ochrany přírody, s tím, že žalobce tuto svou povinnost prokazatelně nesplnil ani ke dni 17.3.2014. Jak soud již výše uvedl, skutečnost že žalobce není od roku 2010 vlastníkem pozemku, nebyla pro uložení pokuty podstatná, neboť žalobce v souvislosti s touto zásadní změnou nepožádal o změnu původního rozhodnutí, kterým mu byla povinnost náhradní výsadby keřů uložena, a proto zůstalo v platnosti původní rozhodnutí. Zde uloženou povinnost žalobce ale prokazatelně nesplnil.

Nelze přehlédnout, že žalobce v podané žalobě žádal, aby soud rozhodnutím, pokud dospěje k závěru, že je rozhodnutí v souladu se zákonem, rozhodl o upuštění od uložené pokuty nebo o jejím snížení.

Podle § 78 odst. 2 s.ř.s. rozhoduje-li soud o žalobě proti rozhodnutí, jímž správní orgán uložil trest za správní delikt, může soud, nejsou-li důvody pro zrušení rozhodnutí podle odstavce 1, ale trest byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši, upustit od něj nebo jej snížit v mezích zákonem dovolených, lze-li takové rozhodnutí učinit na základě skutkového stavu, z něhož vyšel správní orgán, a který soud případně vlastním dokazováním v nikoli zásadních směrech doplnil, a navrhl-li takový postup žalobce v žalobě.

V daném případě byla žalobci uložena pokuta ve výši 50.000 Kč, přičemž za uvedené porušení povinnosti mohla být uložena až pokuta ve výši 1.000.000 Kč. Vzhledem k tomu, že žalobce žádný důvod moderace neuvádí, nelze v této věci dovodit splnění zákonem stanovených podmínek pro moderaci.

Po projednání podané žaloby na základě výše uvedeného odůvodnění soud neshledal důvody pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí, a proto žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu účelně vynaložených nákladů v řízení a žalovaný správní úřad, jemuž by právo na náhradu účelně vynaložených nákladů podle výsledku řízení náleželo, žádné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevykázal ani neuplatňoval. Z tohoto důvodu Městský soud v Praze vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 24. srpna 2017

JUDr. Hana Veberová v. r.
předsedkyně senátu